



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 180/2012-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti I., a. s. v likvidácii, K., zastúpenej advokátom JUDr. T. P., K., ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenie čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. M Obdo V 4/2002 a jeho rozsudkom z 19. júna 2003, a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť obchodnej spoločnosti I., a. s. v likvidácii, o d m i e t a ako podanú oneskorene.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. februára 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti I., a. s. v likvidácii, K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. T. P., K., ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj porušenie čl. 142 ods. 3 ústavy postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn.

M Obdo V 4/2002 a jeho rozsudkom z 19. júna 2003.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

*„Pôvodný veriteľ (navrhovateľ - žalobca) bol úspešný v žalobe o plnenie, kedy rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 14Cb 341/98 zo dňa 18. 10. 2000... potvrdil Najvyšší súd SR sp. zn. 6 Obo 66/01, 6 Obo 74/01 zo dňa 26. 09. 2001. ... Spoločnosť neúčastník konania C. a. s. B. a dlžník (odporca - žalovaný) C. a. s. S. podali podnet na Generálnu prokuratúru SR. Podaním zo dňa 07. 08. 2002 Generálna prokuratúra SR podala mimoriadne dovolanie aj s návrhom odložiť vykonateľnosť napadnutého súdneho rozhodnutia podľa § 243 OSP... Najvyšší súd SR ako súd dovolací najprv odložil vykonateľnosť a následne Rozsudkom sp. zn. MOBdo V 4/2002 zo dňa 19. 06. 2003 zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie... Po 10 rokoch konania všeobecných súdov opäť NS SR svojim Uznesením sp. zn. 2 Obo 32/2011 zo dňa 20. 12. 2011... v podstate potvrdil Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 14Cb 341/1998-1108 zo dňa 19. 01. 2009... Tým sa len potvrdilo, že mimoriadne dovolanie nemalo svoje opodstatnenie a potvrdili sa iba skutočnosti, ktoré od začiatku až doteraz uvádzal veriteľ... sťažovateľ...“*

Sťažovateľ poukázal na právny názor o jeho aktívnej vecnej legitímácii, ktorý uviedol najvyšší súd v odôvodnení namietaného rozsudku, pričom uviedol:

*„... Tento právny názor dovolacieho súdu je podľa nášho názoru nesprávny (a teda nezákonný), pretože ak dlžník (odporca - žalovaný) by nemal záujem dobrovoľne finančne plniť veriteľovi z dôvodu pochybnosti aktívnej legitímácie veriteľa, všetky práva dlžníka vrátane práva na súdnu ochranu dlžníka by sa riešili v následnom exekučnom konaní, ak by o všetkých podnetoch, námietkach, podaniach a právach dlžníka rozhodoval príslušný súd aj s právom odvolania sa dlžníka voči rozhodnutiu prvostupňového súdu v rámci*

*exekučného konania. V tomto následnom exekučnom konaní by príslušný súd bez akýchkoľvek problémov mohol určiť aktívnu legitimáciu veriteľa.*

*Tým, že dovolací súd NS SR zrušil právoplatný rozsudok z dôvodu aktívnej legitimácie veriteľa, veriteľ stratil na 10 rokov právo vymáhať svoju pohľadávku voči dlžníkovi a zároveň bolo porušené základné právo veriteľa na ochranu majetku podľa č. 20, ods. 1 Ústavy SR.*

*Nebolo možné z dôvodu straty aktívnej legitimácie veriteľa (navrhovateľa- žalobcu) vlastnú pohľadávku akokoľvek si zabezpečiť vrátane súdnej cesty. Za takéhoto stavu došlo k porušeniu základného práva na rovnosť v konaní pred súdmi podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR.*

*Dovolací Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku č. M Obdo V 4/2002 zo dňa 19. 6. 2003 spôsobil to, že ďalších 10 rokov sa rozhodovalo len o aktívnej legitimácii veriteľa. 10 ročné konanie možno jednoznačne označiť za prietah a tento prietah bol vyvolaný práve rozporuplným rozhodnutím dovolacieho Najvyššieho súdu SR rozsudkom č. M Obdo V 4/2002 zo dňa 19. 6. 2003. Preto, že dovolací Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku č. M Obdo V 4/2002 zo dňa 19. 6. 2003 právoplatný rozsudok v prospech veriteľa zrušil z dôvodu údajnej spornej aktívnej legitimácie, o aktívnej legitimácii sa právoplatne rozhodlo až teraz..., až v roku 2012 mohol... sťažovateľ podať sťažnosť na Ústavný súd SR z dôvodu porušenia Ústavy SR a svojich základných práv na ochranu majetku, na súdnu ochranu, na rovnosť v konaní pred súdmi a právo na spravodlivé súdne konanie v zmysle príslušných zákonných resp. ústavných noriem.“*

Na základe týchto skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

*„1. Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní č. M Obdo V 4/2002 porušil ústavné právo sťažovateľa I. a. s. v likvidácii zaručené v čl. 142, ods. 3 Ústavy SR v spojení s čl. 46, ods. 1 a čl. 48, ods. 2 Ústavy SR.*

*2. Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní č. M Obdo V4/2002 porušil základné právo sťažovateľa I. a. s. v likvidácii na rovnosť v konaní pred súdmi podľa čl. 47, ods. 3 Ústavy SR.*

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní č. M Obdo V 4/2002 porušil základné právo sťažovateľa I. a. s. v likvidácii na ochranu majetku podľa čl. 20, ods. 1 Ústavy SR.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní č. M Obdo V 4/2002 porušil základné právo sťažovateľa I. a. s. v likvidácii na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6, ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

5. Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi I. a. s. v likvidácii primerané finančné zadosťučinenie v sume 250 000... EUR, ktoré je Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný nahradiť sťažovateľovi I. a. s. v likvidácii trovy právneho zastúpenia v sume, aká bude určená na účet právneho zástupcu... do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

## II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je

zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03). Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že relevantným dátumom na počítanie zachovania dvojmesačnej lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde v prípade namietaného porušenia práv sťažovateľa rozhodnutím orgánu verejnej moci, je dátum nadobudnutia právoplatnosti namietaného rozhodnutia, a nie dátum vyznačenia jeho právoplatnosti.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je pre posúdenie predmetnej veci podstatné, v akom rozsahu vymedzí navrhovateľ svoj návrh v petite (návrhu na rozhodnutie). Z obsahu sťažnosti a predovšetkým z jej petitu (návrhu na rozhodnutie) vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy, porušenie čl. 142 ods. 3 ústavy a porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru najvyšším súdom „*v konaní č. M Obdo V 4/2002*“.

Najvyšší súd v predmetnom konaní rozhodol rozsudkom sp. zn. M Obdo V 4/2002 z 19. júna 2003 tak, že zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že namietaný rozsudok najvyššieho súdu nadobudol právoplatnosť 30. júla 2003, pričom sťažovateľ podal sťažnosť 17. februára 2012, t. j.

zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ju ústavný súd odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Ústavný súd nad rámec svojho rozhodnutia poukazuje na to, že sťažovateľ sa stal vzhľadom na výsledok dovolacieho konania účastníkom konania v predmetnej veci v konaní vedenom všeobecnými súdmi, ktoré nie je právoplatne skončené, a že z tohto jeho postavenia vyplýva oprávnenie uplatňovať ochranu svojich práv procesnými prostriedkami, ktoré má k dispozícii podľa príslušných právnych predpisov.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v sťažnosti.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2012